

Benhocalı

– Seyit OSMAN · 25 Şubat 2017

BEN HOCALI

Ben Hocalı, ben Türkün modern çağdaki yası,
Mahzun Azerbaycan' ın bir mazlum coğrafyası.
İslam düşmanlığının tekrar azdığı yerim,
Ben tarihin tarihi noksan yazdığı yerim.
Bir şubat ayazında etrafım kuşatıldı,
Pak sineme bombalar, kurşunlar boşaltıldı.
Çocuklar gülüşürken Karabağ' da şah idim,
Ben şimdi kör dünyanın yangınına şahidim.

Ne hayvan ne de insan, yaşayan bir ettiler,
Kadın, erkek, genç, yaşlı demeden katlettiler.
Gebelerin karnını canlı canlı yardılar,
Bir balamın başını hunharca kopardılar.
Körpecik bir genç kızın yüzdüler derisini,
Dil yetmez anlatamam, anlayın gerisini.
Baştan sona işkence, baştan sona bir dehşet,
Duymadı sağır dünya böyle planlı vahşet.

Saymadım kaç can yitti, yiten canlar el midir?
Bir balam bin soysuzdan kıymetli değil midir?
Hak-batıl savaşında mümin eder mi veda?
Saysam her nefesimden incinmez mi şüheda?
Bu kızgın maşaların derdi toprakmış! Yalan,
Doğmamış bebek size toprak mı verir ulan?
Türkistan gül bahçesi, ben Türkün bağbanıyım,
Kiralık cellatların bu yüzden kurbanıyım.

Kan emen yarasalar medet bekliyor filden,
Sende bin umut bekle gökteki ebadilden.
El açıp Yaratan' dan diliyorken istikbal,
Ellerin kapanmadan nasip eder istiklal.
Sabret beklediğin gün sabırla yaklaşacak,
Türk dünyası mutlaka bir gün kucaklaşacak.
Bu vuslatla birlikte can bulacak dünya can,

Hasret bizden yanadır, gam çekme Azerbaycan.

Seyit Osman AKYÜZ